

Wrocław, 13 sierpnia 2012 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Krakowie
za pośrednictwem
Prezydenta Miasta Krakowa

Skarżący:

Tomasz Zieliński
ul. Poleska 47/13
51-354 Wrocław

Strona przeciwna:

Prezydent Miasta Krakowa
pl. Wszystkich Świętych 3-4
31-004 Kraków

Skarga na bezczynność
w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej do ponownego wykorzystania

W imieniu własnym na podstawie art. 3 § 2 pkt. 8 w zw. z pkt. 4 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wnoszę skargę na bezczynność w przedmiocie nieudostępnienia w terminie informacji publicznych do ponownego wykorzystywania, poprzez naruszenie przepisów:

1. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji w zw. z art. 1 ust. 1 i 23a ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej poprzez niewykonanie wniosku o udostępnienie informacji publicznej do ponownego wykorzystywania i twierdzenie, iż żądania informacja publiczna nie stanowi informacji publicznej,
2. 23a ust. 1 w zw. z art. 23g ust. 5 i art. 23b ust. 3 ustawy o dostępie do informacji publicznej poprzez niewykonanie wniosku o udostępnienie informacji publicznej do ponownego wykorzystywania w zakresie przekazania baz danych z rozkładami jazdy.

Wskazując na powyższe, wnoszę o:

1. zobowiązanie strony przeciwnej do podjęcia czynności zmierzających do wykonania wniosku o udostępnienie informacji publicznej do ponownego wykorzystywania.
2. zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 18 maja 2012 r. zwróciłem się o udostępnienie informacji publicznej do ponownego wykorzystania w następującym zakresie:

1. udostępnienia bazy danych z rozkładami jazdy komunikacji miejskiej przekazywanej przez MPK Kraków Urzędowi Miasta. Prosiłem, aby była to wierna kopia pliku/plików przekazywanych przez MPK Kraków wraz z informacjami/plikami dodatkowymi, które są niezbędne do odczytania, rozkodowania i przetworzenia informacji o kursowaniu pojazdów komunikacji miejskiej.
2. udostępnienie kodu źródłowego rozwiązania pozwalającego na transformację bazy danych do postaci stron WWW prezentowanych pod adresem http://krakow.pl/komunikacja/rozklady_jazdy/

Dowód: wniosek z dnia 18 maja 2012 r.

W odpowiedzi na wniosek organ pismem z dnia 29 czerwca 2012 r. poinformował mnie, iż:

1. *Gmina Miejska Kraków nie zawierała umowy z Miejskim Przedsiębiorstwem Komunikacyjnym S.A. w Krakowie.*
2. *Kod źródłowy nie stanowi informacji publicznej w rozumieniu ustawy. Są to poufne dane i ich przekazanie podmiotom niezwiązanym z funkcjonowaniem strony może stanowić zagrożenie dla jej bezpiecznego funkcjonowania.*

Dowód: odpowiedź na wniosek z dnia 29 czerwca 2012 r.

Bezczyność zachodzi z następujących przyczyn:

W pierwszej kolejności wskazuję, iż w punkcie pierwszym mojego wniosku o udostępnienie informacji do ponownego rozpatrzenia sprawy wniosłem o udostępnienie bazy danych zawierającej informacje o rozkładach jazdy komunikacji miejskiej. W odpowiedzi na to otrzymałem informację, iż Gmina Kraków nie zawierała z Miejskim Przedsiębiorstwem Komunikacyjnym S.A umowy. Już samo to wskazuje, iż organ pozostaje w bezczyności

w zakresie wykonania wniosku. Nadmieniam jedynie, iż baza danych stanowi informację publiczną o czym stanowi wprost art. 23b ust. 3 ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Wiem z całą pewnością, że MPK Kraków przekazuje bazę danych temu samemu organowi, który przygotował cytowaną wyżej odpowiedź. Otrzymałem o tym pisemną informację od Dyrektora ds. Przewozów MPK: „W 2012 r. bazę danych z rozkładami jazdy komunikacji miejskiej udostępniamy, bez pisemnych uzgodnień, wg wytycznych Miasta, organizatorowi komunikacji miejskiej Zarządowi Infrastruktury Komunalnej i Transportu w Krakowie ([...]) oraz Wydziałowi Informacji Turystycznej i Promocji Miasta ([...])”. Dalej czytamy słowa stojące w sprzeczności z odpowiedzią na pkt 1 wniosku o ponowne użycie informacji publicznej: „Jeśli chodzi o „trwającą umowę (umowy) o świadczenie usług między Urzędem Miasta a MPK Kraków”, informuję, że jest ich kilka, a dotyczą różnych usług. [...] Sama podstawowa umowa o świadczenie usług komunikacji miejskiej z dnia 21 lipca 2006 r. wraz z późniejszymi aneksami liczy około 330 stron”

Dowód: pismo z MPK Kraków z dnia 8 sierpnia 2012 r.

Odnosnie wniosku o udostępnienie informacji publicznej w zakresie kodu źródłowego wskazuję, iż każda informacja znajdująca się w posiadaniu organu władzy publicznej stanowi informację publiczną. Nie można wydzielić z działalności Prezydenta Krakowa informacji prywatnych, czy też *niepublicznych*. Art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP nie pozwala odtworzyć normy, która wydzielałaby ze sfery działalności wymienionych w zdaniu pierwszym art. 61 ust. 1 Konstytucji RP podmiotów przestrzeni w jakiej działają te podmioty jako *niepubliczne*, a zatem nie podlegające zasadom jawności. Takiego wnioskowania organ nie przeprowadził, a jedynie stwierdził, iż żądania informacja nie stanowi informacji publicznej w rozumieniu ustawy. Jednakże zgodnie z treścią art. 61 ust. 4 nie można poszukiwać zakresu informacji publicznej w treści ustawy o dostępie do informacji publicznej. Prowadzenie wnioskowania na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej odnośnie definicji informacji publicznej obarczone jest błędem i wskazuje na nieznaną prawo do informacji ukonstytuowanego w art. 61 Konstytucji. Jedynie jak to czyni organ możliwe jest poszukiwanie przesłanek (normy) zgodnie z regułami wskazanymi w art. 61 ust. 3 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP.

Powołania się na *zagrożenie dla bezpieczeństwa funkcjonowania [strony internetowej]* nie można uznać za prawidłowe. Takie podejście do budowy systemów informatycznych znane jest jako "security through obscurity" ("bezpieczeństwo poprzez niezrozumiałość") i stanowi przywoływany w literaturze przedmiotowej przykład złych praktyk. Jego istotą jest ukrywanie

detali dotyczących implementacji, formatów i protokołów przed potencjalnymi adwersarzami. Osoby stosujące tę technikę wierzą, że nawet jeśli system posiada luki, nieznajomość błędów uniemożliwia przeprowadzenie ataku. Organ powinien mieć świadomość, że niejawność kodu źródłowego często bywa przykrywką dla niestaranności i niskiej jakości rozwiązań informatycznych. Jeśli więc organ ma świadomość usterek w utworzonym lub zamówionym oprogramowaniu, powinien dążyć do ich jak najszybszej eliminacji. Niezależnie od powyższych rozważań kod źródłowy, którego produkcję opłacono ze środków publicznych, pozostaje informacją publiczną – bez względu na jakość.

Nadmienić należy, że we współczesnej kryptografii – obszarze bezpieczeństwa informatycznego najbardziej narażonym na wrogi atak – powszechnie stosowane algorytmy szyfrujące są w pełni jawne, zaś ich implementacja (wzorcowy kod źródłowy) wszechstronnie przebadana przez wszystkich zainteresowanych. Zastosowanie ma tzw. zasada Kerckhoffska która mówi, że system kryptograficzny powinien być bezpieczny nawet wtedy, gdy wszystkie szczegóły jego działania – oprócz klucza – są znane. Jeśli więc system informatyczny jest niezabezpieczony przed ingerencją osób trzecich, utajnienie kodu źródłowego daje jedynie złudzenie bezpieczeństwa. Większość niejawnych algorytmów, które wprowadzono na rynek w celach komercyjnych i na skalę masową, stosunkowo szybko została ujawniona i złamana (np. szyfr DVD-CSS mający w zamierzeniu zabezpieczać filmy na płytach DVD).

Jako ilustrację dobrych praktyk i potwierdzenie faktu, że jawność kodu źródłowego nie obniża bezpieczeństwa systemu informatycznego, przywołać można encyklopedię internetową Wikipedia. Choć każdego dnia jest odwiedzana przez miliony użytkowników i jest stałym celem ataków, nie odnotowuje się istotnych problemów ze stabilnością czy bezpieczeństwem tej witryny. Jednocześnie kod źródłowy oprogramowania MediaWiki (stanowiącego zaplecze Wikipedii) dostępny jest publicznie dla wszystkich zainteresowanych.

Mając na względzie powyższe skarga jest uzasadniona i konieczna.

W załączeniu:

- załączniki wymienione w skardze,
- odpis skargi wraz z załącznikami.